

Midlernes Tilvebringelse og Betingelserne for deres Anvendelse, om Regnskabsaflæggelse, Kontrol m. B. At der haves Udgang til, at Indtægter som de ovenomhandlede kunne komme deslige Foreninger tilgode, er billigt, og det er da ogsaa, som ovenfor bemærket, rimeligt, at der forbeholdes det Offentlige et Indseende med disse Midlers Anvendelse og derigjennem med Foreningernes Virksomhed i det Hele; men dette lader sig formentlig ogsaa opnaa, uden at det derfor bliver nødvendigt at indnevne den fri Fattigforsørgelse, der for at virke heldbringende vistnok ene bør udvikle sig ad Frivillighedens Vej, i lovbundne Former, idet det i saa Henseende maa være tilstrækkeligt, at der tillægges Regeringen en almindelig Bemyndigelse til at bestemme, at de nævnte Indtægter skulle tilfalde de Foreninger, der derom fremsætte Begjæring, forsaavidt som deres Organisation og Virkemaade skjønes at anbefale dem til saadan Bistand og de derhos ere villige til at underkaste sig det Offentliges Tilsyn.

Man har vel ikke overset, at den her udviklede Opsættelse ialtfald ved første Diekast kunde synes konsekvent at maatte føre til et Forslag om Ophævelse af Loven af 8de Marts 1856 om Tilvebringelse af Midler til fri Fattigundersøttelse m. B.; men foruden at et saadant Skridt dog ikke kan siges nødvendigvis at maatte være en Følge af, at man ikke kan anse det for rigtigt fremdeles at gaa videre frem ad den ved bemeldte Lov betegnede Vej, kan det derhos ikke lades ude af Betragtning, at der paa Grundlag af hin Lov, om den end ingenlunde kan siges at have draget betydeligere Virkninger efter sig, dog paa adskillige Steder har dannet sig en fri Fattigforsørgelse, der formentlig virker til Gavn, og det vilde selvfølgelig savne al Føie at forrykke alt bestaaende Tilstande, som man fra alle Sider netop er enig i at ønske yderligere udvikle, alene fordi man ikke kan erkjende, at de Midler, ved hvilke disse Tilstande ere kaldte tillive, have været de til Diemedet bedst tjenlige.

Egtesom man i Genhold til det Anførte har fundet overveiende Betænkelighed ved at slutte sig til det af Kommissionen udarbejdede Forslag til Lov om fri Fattigforsørgelse, saaledes har man ei heller kunnet følge Kommis-

sionen, forsaavidt den har bygget sit Forslag til Lov om det offentlige Fattigvæsen paa Forsudsætningen om et i fuld Virksomhed værende og med fuld Kraft arbejdende frivilligt Fattigvæsen, idet man vel fuldkommen erkjender Dnskeligheden af, at Forholdet mellem den Virksomhed, der udøves af den private organiserede Godgjørenhed, og den Tildelen af Hjælp, der sker gjennem det offentlige Fattigvæsen, kunde udvikle sig saaledes, som af Kommissionen antydet, men ingenlunde tør gaa ud fra, at dette vil blive Tilfældet i en blot nogenlunde nær Fremtid.

Til Kapitel I.

De i §§ 2—10 foreslaaede Bestemmelser angaaende den andre Personer paahvilende Forpligtelse til at forsørge Trængende ere, naar undtages Bestemmelsen i § 2, hvorefter der, saalænge det ægteskabelige Samliv ikke er ophævet ved Separationsbevilling, skal paahvile Hustruen Forpligtelse til at forsørge Manden, i alt Væsentligt stemmende med, hvad der maa anses for gjældende Ret.

Stedetfor den hidtil brugelige Afsoning af Underholdningsbidrag til uægte Børn samt af Bidrag til forladt, fraklist eller frasepareret Uægtefælle ved Fængsel paa Bånd og Brød er det i § 11 foreslaaet, at slige Bidrag fremtidig skulle affones ved Hensættelse til Arbejde i en Tvangsarbejdsanstalt eller, hvis en saadan ikke haves til Raadighed, ved Hensættelse i simpelt Fængsel. Man er herved gaaet ud dels fra, at Tvangsarbejde vil være et nok saa virksomt Affoningsmiddel som Fængsel paa Bånd og Brød, og dels fra, at det ikke er forbundet med det Begreb om vanværende Straf, som ofte knyttes til Bånd- og Brødsstraf.

I Henseende til Omfanget af den andre Personer paahvilende Forpligtelse til at forsørge Trængende er det anset rigtigt at tillægge Forholdet mellem Forældre og Børn en større Vægt, end der efter den nu gjældende Lovgivning er tildelt dette Forhold. Ved Siden af de i de foregaaende §§ givne, i det Væsentlige med det nu Gjældende stemmende Regler om den ubetingede Forsørgelsespligt, der paahviler Forældrene ligeoverfor deres umyndige Børn, er der derfor i § 12 optaget Bestemmelser